

N:o 154.

Af herr **J. E. Behmer**, *angående skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om utredning och förslag i fråga om förändradt och förbättradt pensioneringssätt för sjöfolk och deras hustrur.*

Uti Kongl. Maj:ts till Riksdagen aflåtna nådiga proposition med förslag till lag angående försäkring för beredande af pension vid varaktig oförmåga till arbete har Kongl. Maj:t af anförda skäl ansett, att hvad komiterades i detta afseende afgifna förslag innehåller om försäkring af sjöfolk, såväl besättning som befälhafvare, icke borde för närvarande och innan lämpligare sätt för dess anordnande kunnat utfinnas göras till föremål för framställning till Riksdagen.

Dessa ord innebära en antydning om möjligheten, att Kongl. Maj:t utan vidare framdeles tager saken om hand, men då de förhållanden, som för närvarande existera rörande sjöfolks pensionering, ovilkorligen tarfa *snar* förbättring, hvilket framgår af, utom annat, det faktum, att en allmän rörelse i denna riktning pågår inom landets sjöfartsidkande befolkning, har jag ansett mig böra *nu* upptaga frågan, hvilken lämpligast behandlas för sig sjelf utan sammanblandning med öfrigt, af Kongl. Maj:t föreslagen pensionering.

De skäl, som tala för en förbättrad pensionering åt sjöfolk, äro många.

Jag inskränker mig till att här endast omtala det bestående förhållandet.

Under sin arbetstid få dessa sjömän af sin i jemförelse med det ansträngande och farliga arbetet rätt knappa aflöning lemna afgifter till sjömanshusen, men när den tid kommer, att de, utslitne och med bruten helse, måste upphöra med sjöfarten, är det understöd, de bekomma från

allmänna kassor, så ringa, att de, hvilka gemenligen icke kunnat göra några besparingar, blifva för sitt uppehälle hänvisade hufvudsakligen till fattigvården.

Handelsflottans pensionsanstalt utdelar såsom pension högst 160 kronor, och detta endast till 170 personer tillhörande 1:a klassen, befälhafvare med examen. Menige män bland sjöfolket erhålla i pension endast 60 kronor, och sådana pensionsrum finnas till antal blott af 780 stycken.

Från sjömanshusen utgår äfven något understöd, men mindre till beloppen, och dessa utdelas icke efter någon bestämd plan, utan lemnas vid särskilda ömmande omständigheter såsom fattighjelp.

De rätt betydande kassor, som redan nu finnas för ändamålet tillgängliga, böra verka, att förändringen jemförelsevis lätt kan genomföras, vare sig så, att staten, med öfvertagande af dessa kassor och med erhållande af något högre afgifter från de sjöfarande samt antagligen derutöfver något tillskott från Riksdagen, ombesörjer pensionerna, som då böra ställas till antal och storlek tillräckliga; eller på något annat lämpligt sätt.

Jag tillåter mig vördsamt föreslå,

att Riksdagen behagade besluta aflåtande till Kongl. Maj:t af en skrifvelse med begäran, att Kongl. Maj:t tager om hand och utreder frågan om förändradt och förbättradt pensioneringssätt för sjöfolk och deras hustrur samt med förslag derom inkommer till en blifvande Riksdag.

Stockholm den 8 februari 1895.

J. E. Behmer.

I denna motion instämma:

E. Åkerlund.

Pehr Pehrsson
i Norrsund.